

ע"פ 54261/01 - אסלאם אל באקי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 17-01-54261 אל באקי נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני:
בפני כבוד השופט ערן קוטון
מעורער אסלאם אל באקי
נגד מדינת ישראל
משיבה

פסק דין

כללי

1. לפני ערעור על חומרת העונש שניתן בגין עבירות של בית משפט השלום לתעבורה בחדרה (להלן: "בית משפט קמא") בגדרי פ"ל 2491-08-14.
2. המערער הובא לדין לפני בית משפט קמא בגין עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה בשכבות, נהיגה בקלות ראש, נהיגה ללא פוליסט ביטוח, אותן ביצעה בתאריך 11/12/2 בסמוך לשעה 00:30. בנוסף, צירף המערער תיק נספ, תת"ע 226-07-14, שענינו נהיגה ללא רישיון נהיגה ולא פוליסט ביטוח, עבירות אותן ביצעה בתאריך 18/6/14 בשעה 15:45.
3. עיר כי בהוראות החיקוק בכתב האישום העיקרי נפללה ככל הנראה טעות, בכך שצינה, במקום עבירה של נהיגה בשכבות עבירה של נהיגה תחת השפעת סמים/אלכוהול. המערער לא טען בندון אך אפנה לכך שבעובדות כתב האישום נרשם כי המערער נהג ברכבו "כשהוא שיכור". כן צוין כי בדוגמה אוויר נשוף נמצא ריכוז אלכוהול של 790 מיקרוגרם בלבד אחד של אויר נשוף. עוד אפנה לכך כי לצד הוראות החיקוק של נהיגה תחת השפעה צוין גם סעיף 62(3) לפקודות התעבורה שהוא הסעיף ה"נכון".
4. המערער הורשע על פי הודהתו והפונה לשירות המבחן לצורך קבלת תסקير. לאחר קבלת התסקיר ביקש ב"כ המערער להפנות את המערער פעמי נספפת לשירות המבחן, אולם בית משפט קמא דחה את הבקשה. עם זאת, הפנה בית משפט קמא את המערער לממונה על עבודות השירות אשר מצא את המערער מתאים לריצוי עונש מסר בפועל על דרך השירות.
5. מטותר שירות המבחן על עיקרי הנתונים הבאים: המערער מסר כי הוא נהג לשמות אלכוהול

בתדריות גבוהה ונראה היה שאינו רואה בעייתיות בהתנהלותו. המערער הביע חוסר נוכנות להיעזר בגורם תמייה וטיפול, אם כי בדיקת שتن שמסר הצביעה על מצא שלילי לשידי סם. למרות קיומן של הרשעות קודמות בתחום הפלילי ולא רק התרבותי, מסר המערער כי אין בעל מעורבות קודמת בפלילים. ניכר היה כי המערער אינו מכיר בפסול שבהתנהלותו, תוך צמצום וטשטוש המעורבות בעבירות בהן הורשע.

אשר לעבירות מושא היליך, הכיר המערער בעובדות אך התקשה להכיר בפסול שבמעשיו. לדבריו, בתקופה בה ביצע את העבירות לא החזק ברישון נהיגה, שכן לא צלח את המבחן התייארתי הנדרש. באירוע מושא היליך העיקרי שתה אלכוהול בנסיבות חברתיות וכיון שריצה לחזור "החליט לנוהג". התנהלות זו משקפת את התנהלותו של המערער לאורך זמן, כאשר לדבריו "נהיגה קצרה בתוך הכפר אינה מהווה סיכון לאחרים". גם מספר שנים לאחר מכן, בתאריך 18/6/14, נהג ללא רישון, גם זאת לדבריו "במקום למקום". שירות המבחן התרשם מאדם אשר מצליח לפקוד ולעמוד בנסיבות באופן התואם את תפקידו כבן בכור במשפחה. לצד זאת עלו מהתנהלותו מספר גורמי סיכון בהם נטייה לחיכון חוזר בעבירות בתחום הסמים תוך טשטוש וצמצום התנהלותו בהיבט זה. עוד ציין כי המערער אוחז בעמדות מקלות ביחס לתנהלותו בעבירות מושא היליך והוא נעדר תובנה למצב הסיכון בו הוא מצוי. אמורים עול הידר נוכנות לבחון את התנהלותו ולהביא לשינוי בהתנהגות עוברת חוק. מכלול הגורמים תורם לביטוס הערכה על אודות קיומו של סיכון להישנות התנהלות מפרת חוק. נכון העובהה שהמערער שלל נזקקות טיפולית, לא בא שירות המבחן בהמלצת שיכולה לשיער בהפחחת הסיכון במצבו של המערער.

. 6. לאחר ששמע את טיעוני הצדדים לעונש, ביום 16/12/16 גזר בית משפט קמא את דינו של המערער.

לאחר שנקבע מתחם העונש ההולם שבין 8 ל-14 חודשים מאסר ולאחר שהתייחס לנוטוי המערער, נגזרו רכיבי העונש הבאים:

מאסר בפועל למשך 8 חודשים;

מאסר על תנאי בין 6 חודשים למשך 3 שנים וה坦אי הוא שלא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישון, נהיגה בשכרות או נהיגה תחת השפעת אלכוהול;

פסילה בפועל מקבל או החזק רישון נהיגה לתקופה של 30 חודשים;

פסילה על תנאי לתקופה של שנה למשך שנתיים, שלא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישון נהיגה, נהיגה בשכרות או נהיגה תחת השפעת אלכוהול.

בשוליו גזר דין ציין בית משפט קמא כי נוכח עונש המאסר הוא מניע מהטלת קנס.

עיקר טיעוני הצדדים

. 7. בהודעת ערעור מפורטת ומונמקת טען המערער שבית משפט קמא החמיר עמו יתר על המידה.

לטענתו, בית משפט קמא לא התחשב בנסיבות המיויחדות והמשפחתיות, במצבו הבריאותי הקשה של אביו ובעובדה שהוא מסיע לאביו בהסעתו לבדיקות וטיפולים. בנוסף, נטען שבית משפט קמא לא התחשב ברקע המשפחתית הקשה של המערער בהיותו מפרנס את משפחתו מגיל צעיר תוך שמירה על יציבות התעסוקתיות.

עוד נטען שלא ניתן משקל לגילו הצעיר של המערער בעת ביצוע העבירות ולכך שינוי דרכו והשתיקם בכך שהפסיק להשתמש בסמים ופתח דף חדש בחיים. לטענת המערער, בית משפט קמא אף הטעלם מן העבודה שמדובר ב%;"> מעידה חד פעמי ובהתנהגות חריגה אשר אינה מעידה על דפוסי התנהגות, והוסיף והטעלם מן הנקדודות החייבותאותן פירט שירות המבחן בתסקירותו. הועל טענות נוספות לפיהן לא ניתן משקל לשינוי בהגשת כתוב האישום ולעובדה שלאחר ביצוע העבירות, גם אלה שצורפו לעניין העונש, קיבל המערער רישיון נהיגה. لكن, כך נטען, קיים אינטרס ציבורי באירוע מסר לריצוי מאחורי סוג גבריה, תוך מתן משקל לחשיבות שיקומו של המערער. בהקשר האחרון הפנה המערער להפניתו לממונה על עבודות שירות.

.8. בדיעון שהתקיים בעקבות הגשת הערעור, חזרו באי כוח המערער על עיקר הטענות לעיל, הפנו להשתלשות ההליכים בבית משפט קמא, וביקשו לקבל את הערעור, אך שעונש המאסר לריצוי בפועל יקוצר ונינתן יהיה לרצותו בעבודות שירות. באי כוח המערער אף בקשו שعونש הפסילה יקוצר נכון חשיבות נהיגתו של המערער במסגרת המשפחתית הכוללת ובעיסוקיו.

.9. מן העבר השני, ביקשה המשיבה לדחות את הערעור. לטענה, המערער מסוכן לציבור וuber עבירות חמורות המצדיקות את הענישה שהוטלה. עוד נטען כי בית משפט קמא שקל את כל הנתונים הקיימים לעניין ובchan את כל הדרוש בטרם גזר את דינו של המערער.

דיון והכרעה

.10. עינתי בנסיבות רבים שלפני וشكלי עניינו של המערער.

.11. נפסק לא אחת כי ערכאת ערעור אינה נוטה להתערב בעונשים שנגזו בידי הערכת הדינית אלא במקרים חריגים. ערכאת הערעור אינה מחליפה את שיקול דעתו של בית משפט קמא ובcheinת הנתונים נערכת במקרה מסווג זה בכלל הקשור לסתיה ממשית מרמת הענישה המקובלת והראואה.

.12. אין צורך להזכיר מילים בדבר החומרה אשר יש ביצוע העבירות אותן עבר המערער.

כמפורט בכתב האישום בתיק העיקרי מושא הערעור, נהג המערער לאחר שעת חמות כאשר הוא שיכור עת רמת האלכוהול בדגםת האויר הנשוף שננתן הייתה 790 מיקרוגרם בלבד אחד של אויר נשוף.

המערער נהג בקלות ראש, איבד שליטה על רכבו ונפל לתעללה בצד הדרק, הכל בהיותו בלתי מורשה לנוהga ומאליו יצא שללא פוליסט ביטוח בת תוקף. בנס הסטיים האירוע ללא פגעה נוספת. האירוע התרחש, כאמור, בתאריך 12/12/2 (בטעות נטען כי האירוע התרחש בשנת 2010 ואפנה בכךון לכך כי תיק החקירה הינו משנת

(2011).

אם לא די בכך, כמתואר בכתב האישום בתיק המצויר, בתאריך 14/6/18 נהג המערער פעמי נספתה שאין בידו רישיון נהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף המכסה את נהיגתו.

13. בצדך ציין בית משפט קמא כי כאשר מדובר בעבירות של נהיגה בשכרות או תחת השפעת אלכוהול, הרי מדובר ב"ഫקרות גמורה המשכנת את החיbor". אף מקובלת עלי"ה הקביעה לפיה נהיגה בשכרות הינה מן "הרעות החולות בכביש והמדובר 'במוכנות מות נעה'".

נפסק לדוגמא בرع"פ 4491/14 סורן נ' מדינת ישראל (14/6/29) -

"כבר עמדתי על כך לא פעם, כי "נהיגה בשכרות היא עבירה בעלת השלכות חמורות עבור כלל הציבור, אשר מצדיקה, ככל, נקיית יד קשה עם הנכים בבחירה" (ענין פשקבוב, בפסקה 7). גם בעניינו, העונש שהוושת על המבקש הולם את חומרת המעשים, ולא ראוי כי נפל פגם בהחלותויהן של הערכאות הקודמות. על ציבור הנהגים בארץנו לדעת, כי נהיגה בשכרות ממשמעה סיכון חי אדם, והוא גוררת ענישה חמירה".

לכך יש להוסיף כי המערער נהג ללא רישיון נהיגה ולא ביטוח, עת לא יצא כל רישיון קודם לעבירות שביצעו הן בשנת 2011 והן בשנת 2014. המערער מחזיק ברישיון נהיגה משנה 2015, היינו לאחר ביצוע העבירות אותן עבר ובגין נתן את הדין בבית משפט קמא.

14. לאחר שעניינו בפסקה הרלוונטיות לעניינו ובשים לב לעובדות כתבי האישום, סבורני כי המתחם שנקבע החמיר במידה מה עם המערער. כמו כן, הגעתו למסקנה, כפי שיפורט להלן, כי יש להקל בעונשו של המערער. דומה כי בית משפט קמא לא ניתן משקל מספיק במספר תנאים העומדים לזכות המערער.

15. ראשית, ראוי לתת משקל להודאת המערער בכל המიיחס לו בשני כתבי האישום. כאמור לעיל, המערער הודה במיחס לו, חסר זמן שיפוטי וחסר את עדות עדי התביעתו. מקובלת עלי"ה עמדת המאשימה לפיה, נוכח האמור בתסaurus, לצד ההודאה לא נিירה נטילת אחריות ממשית. עם זה, לא ניתן לבטל כליל את ממשמעותה ומשקללה של ההודאה.

16. שנית, נכון לנתת משקל לגילו של המערער יותר נתוני האישים. המערער צעריר למדוי, ליד חדש Mai ב-1989. את העבירות החמורים מושא ההליך בתיק העיקרי ביצע המערער בחודש דצמבר 2011, היינו באותו גילו כבן 22 שנים. לחובת המערער רשומות הרשעות קודמות בתחום הפלילי, אולם הרשעותיו האחרונות היא מחודש דצמבר 2012 בגין עבירה שנעבירה בחודש ספטמבר 2011. באربעת ההליכים שנוהלו כנגד המערער הוא נדון לעונשי מאסר על תנאי. בתחום התעבורי, קודם להליך בבית משפט

כמו, הורשע המערער בשלוש עבירות שנעברו בחודש יולי 2011, בחודש מאי 2015 ובchodש אוגוסט 2016.

עוד יש לתחת משקל מסוים לנسبותיו האישיות והמשפחתיות המורכבות של המערער.

17. שלישיית, קשה להタルם מן השיחוי המשמעותי בהגשת כתוב האישום בתיק העיקרי. המשיבה לא יכולה להיות לסתה הסבר כלשהו כל שכן הסבר סביר לשיחוי הקיצוני.

18. בשקלול הנתונים, נראה כי יש מקום להקל במידה מה עם המערער באופן שיינטן, מחד, משקל לשיקולי ההלימה לנוכח מסוכנותו וחומרת העבירות שבעיצעו; אך מנגד, באופן שאף יתחשב בכלל השיקולים שצינו לזכותו כمفорт לעיל. יובהר, חרף הנתונים הפועלים לעבר הקלה מסוימת בעונש, איןני סבור כי יש לאפשר למערער לרצות את עונש המאסר בעבודות שירות. קיימת חשיבות ראשונה במעלה בהעברת מסר שיפוטי ברור וחד לפיו העבירות שעבר המערער מצדיקות עונש מאסר לRICTSI בפועל לאחריו סוג ובריה גם אם לתקופה קצרה. דומה כי חירגה מעונש זה אמורה להיעשות בנסיבות חריגות מיוחדות, תוך התייחסות להליך שיקומי ממשי ומיטבי. לא זה המקירה בענייננו.

סוף דבר

19. החלטתי לקבל חלקית את הערעור, כך שהמערער ירצה עונש מאסר בפועל למשך חמישה (5) חודשים.

כן החלטתי כי עונש הפסילה אשר הוטל על המערער יעמוד על 24 חודשים פסילה מקבל או החזק רישון נהיגה.

לגביו יתר רכיבי הענישה - אין מקום לשינוי מגזר דיןו של בית משפט קמא.

אם לא תינתן החלטה שיפוטית אחרת, על המערער להתייצב לתחילת ריצוי עונשו בבית מעצר קישון בתאריך 17/3/17 עד שעה 11:00, כאשר הוא מצויד בתעודת זהות או דרכון.

אפשרות למין מוקדם עם ענף אבחון ומין של שירותי בת הטלפון 08-9787377 או 08-9787336.

20. בהסכמה הצדדים נתונים פסק הדין בהיעדרם.

המציאות תשלח עותק פסק דין לצדים ותודה קבלתו.

ניתן היום, כ' שבט תשע"ז, 16 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.